

[Statsministeren.]

Konflikt vedvare i kortere eller længere Tid, og det maa anses for meget ønskeligt, at Lovgivningsmagten øver den Handling, som Folketinget nu har gjort det første Skridt til. Det maa vist i den nuværende økonomiske Situation, hvor Handels- og Markedsforhold er undergaaet saa betydende Ændringer, anses for nødvendigt, at de, der i første Linie er interesserede, at Samfundet for den Sags Skyld som Helhed, øver en vis Indflydelse paa disse vigtige Forhold, saaledes at man ikke overlader tilfældige Grupper i Befolkningen at forstyrre Landets Produktion og Økonomi. Det maa være naturligt, at alle Dele af Befolkningen lærer, at der i disse alvorlige Trider maa vises Hensyn til Landets, til Samfundets Interesser, som jo ogsaa er de enkelte Befolkningsdeles Interesser. Det vil være forstaaeligt, at en fortsat Standsning af Slagteriernes Virksomhed rummer betydelig Farer for, at Danmarks Interesser i Udlandet ikke i tilstrækkelig Grad kan blive varetaget, og vi har ikke set anden Vej frem end at skride til Lovgivningsmagtens Medvirken til at faa den staaende Konflikt bilagt.

Det Lovforslag, som jeg altsaa tillader mig at anbefale, tilsigter at søge Konflikten bragt ud af Verden ved Tilvejebringelse af en under Statsministeren nedsat Voldgiftsret. Voldgiftsretten skal bestaa af to Medlemmer, der udnævnes af den faste Voldgiftsret, og som skal have Kvalifikationer til at beklæde Embedet som Dommer i de almindelige Retter og ikke maa tilhøre nogen Arbejder- eller Arbejdsgiverorganisation. Det tredje Medlem skal udpeges af Forligsinstitutionens Formand og maa heller ikke tilhøre nogen af disse to Organisationer, der kan siges at repræsentere de stridende Parter. Kendelsen skal afgives inden den 25. April, og der maa ikke gives den nye Arbejdsordning, som etableres ved Kendelsen, længere Varighed end et Aar, altsaa svarende til de Overenskomster, der i øvrigt er gennemført i den store Række af Fag.

Jeg tillader mig at anmode det høje Landsting om ligesom Folketinget at behandle denne Sag med ekstraordinær Hurtighed paa Grund af den Vigtighed, som Sagen repræsenterer.

Hauch: Saaledes som Forholdene har formet sig for Afsætning af vort Lands Produktion til vore hittidige Kunder gennem de senere Aar, er de, som ærede Medlemmer vil vide, blevet vanskeligere og vanske-

ligere. Det er blevet sværere og sværere at holde de Veje aabne, som fører ud for den Produktion, vi har at afsætte. Det er ikke alene Prisforholdene, der her har Betydning, men det er tillige og i høj Grad Muligheden for overhovedet at komme ind paa de Markeder, hvor vor Produktion skulde afsættes. Man vil jo ogsaa vide, at vi i de senere Aar har ført omfattende Forhandlinger med fremmede Lande, hvorved vi har opnaaet Mulighed for Afsætning, ganske vist i mindre Mængder, end vi er i Stand til at producere, og i betydeligt mindre Mængder, end vi hidtil har produceret og afsat, men man har dog hidtil ikke ganske lukket disse Markeder. Derfor maatte man selvfølgelig med megen Ængstelse se paa en Udvikling, der førte til, at en af de i økonomisk Henseende vigtigste af vore Produktionsgrene, Flæskeproduktionen, maatte standse, og skabe Mulighed for, at Afsætningen af Flæsk til Udlandet pludselig ophørte, hvad jo havde Forbindelse med Spørgsmaalet om de Penge, vi skulde have hjem. Vi fra vor Side har indtil det sidste haabet, at det skulde være muligt for de stridende Parter at naa til en Overenskomst, saa at Arbejdet kunde holdes i Gang og Eksporten fortsættes regelmæssigt i Tilslutning til de Aftaler, vi derom har truffet med Udlandet. Jeg vil ikke undlade at udtale en Beklagelse af, at det ikke har været muligt for de to Parter, Arbejdsgiverne og Arbejderne, paa dette samfundsvigtige Omraade at finde hinanden i en Overenskomst, der gjorde det muligt at holde det hele i Gang og medførte, at de, om jeg saa maa sige, selv ordnede deres Sager indbyrdes. Jeg kan tilføje, at naar vi fra vor Side vil medvirke til Gennemførelsen af en Lov som den, der her tilsigtes, og hvorved der søges Mulighed for at bilægge Striden ved Voldgift, sker det ikke med Glæde, og man maa ikke derpaa bygge en Formodning om, at vi paa dette Omraade i Fremtiden, dersom andre Stridigheder skulde opstaa, vil være villige til at træffe Afgørelse af disse paa lignende Maade, som man nu søger Afgørelsen her. Naar vi i dette Tilfælde gør en Undtagelse fra denne Regel og handler imod den Opfattelse, vi har af hele Problemet, beror det paa den overordentlige Betydning, vi mener det har ikke alene i økonomisk Henseende for Landbruget og Landet som Helhed, men ogsaa i handelspolitisk Henseende for Muligheden af at opfylde de Forpligtelser, vi er indgaaet paa, og for Muligheden af at fortsætte med Forhandling om Aftagning af vore Landbrugsprodukter i Fremtiden.

Jeg kan, som alle Forhold ligger, under